

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Iwona Koper

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Z. W. i in. , przy uczestnictwie Międzynarodowej Korporacji Finansowo-Inwestycyjnej [...] i in., o wpis hipoteki łącznej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 15 stycznia 2014 r.,
zażalenia wnioskodawców na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 27 czerwca 2013 r.,

- 1. odrzuca zażalenie wniesione przez Z. W.,
A. W. i J. W.;**
- 2. uchyla zaskarżone postanowienie.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 27 czerwca 2013 r. odrzucił apelację wnioskodawcy R. W., uznając, że skarżący nie zachował terminu do jej wniesienia. W zażaleniu na to postanowienie wnioskodawcy zarzucili, że przed wniesieniem apelacji przez R. W. radca prawny W. L. nie występował w sprawie jako pełnomocnik R. W., któremu odpis postanowienia Sądu Rejonowego doręczono w dniu 14 lutego 2013 r. i zachował on termin do wniesienia apelacji. Wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Bezspornym jest, że apelację od postanowienia Sądu Rejonowego wniósł jedynie R. W. Pozostali wnioskodawcy [...], którzy apelacji nie wnieśli, nie są zatem uprawnieni do kwestionowania postanowienia Sądu Okręgowego, które dotyczy środka zaskarżenia wniesionego przez inny podmiot. W tym zakresie zażalenie było niedopuszczalne i podlegało odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 i art. 398²¹ k.p.c.

Zażalenie wnioskodawcy R. W. było natomiast uzasadnione. Sąd drugiej instancji odrzucił apelację R. W. w wyniku stwierdzenia, że została wniesiona w dniu 4 marca 2013 r., a zatem po terminie, który rozpoczął bieg w dniu 18 stycznia 2013 r., kiedy odpis postanowienia Sądu Rejonowego został doręczony pełnomocnikowi skarżącego radcy prawnemu W. L. Sąd Okręgowy wadliwie wskazał zatem datę wniesienia apelacji, którą skarżący wniósł za pośrednictwem poczty i nadał przesyłkę w dniu 28 lutego 2013 r. Odrzucając apelację pominął również fakt, że w dniu 14 lutego 2013 r. Sąd Rejonowy doręczył bezpośrednio R. W. odpis postanowienia z dnia 18 stycznia 2013 r. Z tej czynności Sądu Rejonowego wynika zatem, że nie traktował on radcy prawnego W. L. jako pełnomocnika R. W. Wskazuje na to także dowód doręczenia dla radcy prawnego W. L., z którego wynika, że jest on pełnomocnikiem jedynie A. W., co odpowiadało także treści zarządzenia Sądu o doręczeniu postanowienia. Sąd Okręgowy nie wyjaśnił zaś z jakich powodów uznał radcę prawnego W. L. za pełnomocnika także R. W., który apelację wniósł osobiście. Jest wprawdzie bezsporne, że w toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji radca prawny W. L. złożył pełnomocnictwo podpisane przez różne osoby, w tym R. W., lecz załączył je do zażalenia wniesionego jedynie przez A. W. Uzyskanie pełnomocnictwa procesowego nie oznacza zaś, że z tą datą osoba wskazana w pełnomocnictwie uzyskuje automatycznie status pełnomocnika strony w postępowaniu sądowym. Zgodnie bowiem z art. 89 § 1 k.p.c. pełnomocnik składa pełnomocnictwo przy pierwszej czynności procesowej dokonywanej w imieniu strony. Może być zatem uznany za pełnomocnika strony dopiero po zgłoszeniu się jako jej pełnomocnik w sprawie. Nie ulega zatem wątpliwości, że radca prawny W. L. w toku postępowania przed Sądem Rejonowym był pełnomocnikiem A. W. Złożenie przez pełnomocnika pełnomocnictwa pochodzącego także od innej osoby

mogłoby w okolicznościach konkretnej sprawy wskazywać, w sposób dorozumiany, także na wolę jej zastępstwa przez pełnomocnika. Sąd Okręgowy nie wyjaśnił jednak czym kierował się przyjmując, odmiennie niż Sąd Rejonowy, że radca prawny W. L. występował także w charakterze pełnomocnika R. W. Z tego względu postanowienie odrzucające apelację R. W. podlegało uchyleniu na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.

jw